

Cena numeru 25 gr.

Redakcja i Administracja
KRAKÓW
ul. Dunajewskiego 5
Telefon Redakcji 398
Telefon Administracji 310
Adres dla telegramów:
NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

Miesięcznie zł. 5.50

Typografowie w Krakowie zł. 1.25

Zegarnik 9 złotych

Wychodził oddzielną rana z wyjątkiem niedzielą i dni państwowych

Konto PKO Kraków 400.870

Rząd bez absolutorjum

Mamy zdarzenie polityczne, które jest bez precedensu w historii nietylko państwa polskiego, ale wszystkich wogóle państw w świecie. Najwyższa Izba Kontroli odmówiła rządowi absolutorjum za zamknięcie rachunków z wykonania budżetu państwowego za rok budżetowy 1927/28. Coś podobnego zdarza się pierwszy raz i nigdzie kontrola państwowa nie dała żadnemu rządowi takiego wyraźnego wotum nieufności. Przekroczenia kredytowe wynoszą w tem zamknięciu rachunkowem 579 milionów złotych, a nadto 14 milionów wydał rząd samowolnie na co innego, aniżeli były uchwalone, wprowadzając na własną rękę, bez upoważnienia ze strony Sejmu, tak nazywane przez marszałka Piłsudskiego „luzy”. Z tego powodu Najwyższa Izba Kontroli w swem drukowanym sprawozdaniu pisze:

„Kollegium Najwyższej Izby Kontroli nie może postawić wniosku o udzielenie rządowi absolutorjum wobec tego, że powyższe wydatki, jako niezgodne z ustawą skarbową, wymagają legalizacji w drodze ustawodawczej”.

Prezsem Najwyższej Izby Kontroli jest prof. Stanisław Wróblewski, mąż prawy i nieskazitelny, wielki pezon, jeden z najznakomitszych prawników polskich, umysł słynny z jasności i ścisłości rozumowania, człowiek w zasadzie przychylny marszałkowi Piłsudskiemu i nieskłonny do opozycji względem niego. Pamiętamy, jak daleko posuwał się prez Wróblewski w ustępstwach i jak w Sejmie i w Trybunale Stanu bronił i starał się wybronić b. ministra Czechowicza. Nikt zatem nie może mieć najbliższego posądzenia co do intencji, jaką się kierował, gdy powołał niefortunnie i wymagające niezwykłej odwagi cywilnej postanowienie odmowy rządowi absolutorjum. Sa przecie granice, których mąż o poczuciu odpowiedzialności i poszanowaniu własnej godności przekroczyć nie może.

Odmowa ta stała się faktem, który miał musi konsekwencje polityczne.

Oczywiście konsekwencje nie w tem znaczeniu, żeby rząd liczył się z tem wotum nieufności. Niema mowy o tem, żeby rząd, który nie liczy się z parlamentem, miał liczyć się z Najwyższą Izbą Kontroli i jej zdaniem.

Alle pozostałe opinia publiczna, pozostają planicy podatkowej, pozostają wierzyteli państwa, dla których zdanie Najwyższej Izby Kontroli musi być i jest miarodajne.

Toteż to wotum nieufności wywarło na całym społeczeństwie silne wrażenie.

Czy może istnieć i utrzymać się rząd obciążony odmową absolutorjum ze strony Najwyższej Izby Kontroli?

Podobno sanacja zamierza na to wotum nieufności odpowiedzieć w poniedziałek 11 listopada zjazdem strzeleckim.

Dyktatura i kontrola są pojęciami z sobą niezgodnymi.

TOWARZYSZE! TOWARZYSZYKI!
ROZPOWSZECHNIACIE SWÓJ DZIENNIK!

W niedzielę dnia 10-go listopada 1929 roku
jako w szóstą rocznicę
krwawych walk listopadowych
odbędzie się

UROCZYSTY POCHÓD NA GROBY POLEGŁYCH ROBOTNIKÓW

Zbiórka przed Dómc Robotniczym
przy ul. Dunajewskiego o godz. 9³⁰ przed południem.

RADA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
W KRAKOWIE.

OKR. KOMITET ROBOTNICZY DPS
KRAKÓW-MIASTO.

Staraniem TUR, OKR DPS i Rady Zw. Zaw.
odbędzie się

w niedzielę dnia 10 listopada w Domu Robotniczym
przy ulicy Dunajewskiego 5, II piętro

AKADEMIA ŻALOBNA

ku czci robotników poległych 6 listopada 1923 r. na ulicach
Krakowa, oraz ku czci 25-lecia początku zbrojnej walki DPS
z caratem.

Program Akademii wypełnią przemówienia posłów tow. Żuławskiego
i tow. Mastka — produkcje chóru „Lutni Robotniczej”, orkiestry
Org. Mł. TUR — deklamacje chóralne (6 listopada i Wojna wojnie) oraz
fragment z „Erosa i Psyche” Żuławskiego.

Początek o godz. 6 wieczór.

Wstęp 1 zł do 30 gr

Dochód przeznaczony na wdowy i sieroty po poległych 6 listopada 1923 r.

Sprawozdanie Najwyższej Izby Kontroli Państwa za 1927/28 rok

Ze „Sprawozdania” wycemuemy opinie dotychczas działu budżetu p. t. Prezydent Rzeczypospolitej. „Opinie przytaczamy dosłownie, — od komentarzy wstrzymujemy się:

„Przy kontroli dochodów i wydatków, poza drobnymi uchybieniami, które na żądanie kontroli zostały usunięte, stwierdzono ponadto, że funkcjonariusze Kancelarii Cywilnej i Gabinetu Wojskowego otrzymała nadół dodatki mieszkaniowe, jakkolwiek z dniem 1 lipca 1927 r. zostali zwolnieni od uiszczania opłat za przydzielone im w gmachach reprezentacyjnych mieszkania...”

W końcu roku ubiegłego delegaci Najwyższej Izby Kontroli dokonali sprawdzenia ksiąg inwentarzowych oraz stanu faktycznego inwentarza w gmachach reprezentacyjnych, znajdujących się w Warszawie. Kontrola ta — poza uchybieniami na-

tury formalnej — uświadli niezgodność pomiędzy stanem faktycznym inwentarza, a zapisami księgowym, a w niektórych wypadkach ponadto brak poszczególnych przedmiotów.

Wypóżyżone przez Kancelarie Cywilną różnym władzom i urzędóm państwowym przed załóženiem ksiąg inwentarzowych przedmioty nie były wciągnięte do nowozakończonych ksiąg inwentarzowych, w liczbie zaś przedmiotów, wypóżyżonych funkcjonariuszóm Kancelarii Cywilnej i Gabinetu Wojskowego, znajdowały się przedmioty zabytkowe, które w myśl przepisów o inwentaryzacji nie mogą być wypóżyżone, przyczem funkcjonariusze ci nie uiszczali zupełnie przewidzianych w tych przepisach opłat za konserwację wypóżyżonych im przedmiotów.”

ZMIANA LOKALU
BIURO PORADY PRAWNEJ
 w sprawach administracyjno-skarbowych 1308
KAZIMIERZA ZAWISZY
 em. st. rady skarbu i b. naczelnika urzędów skarbowych
KRAKÓW, obecnie RYNEK GŁÓWNY Nr. 27, I. p.

Jad niewoli a belka w oku „Czasu”

„Czas” podaje w numerze z dnia sobotnia artykuł wstępny pod tytułem „Jad niewoli”, w którym, krytykując stanowisko wydawane przez Leona Wasilewskiego kwartalnika historycznego „Niepodległość”, wypowiada swój pogląd na działalność na ziemiach polskich w duchu umowy i pracy organicznej z jednej strony, a w duchu konspiracyjnym i bojowym z drugiej. „Czas” kładzie na dwie szale te dwie wartości, jako odmienne formy. — walka o niepodległość i byt państwowy, przy czym pierwsze i pierwszeństwo przypisuje formie pierwszej.

Przy tej okazji jednak artykuł „Czasu” miesza pojęcia, nie będące bynajmniej równoznacznie: funkcje społeczeństwa żyjącego, polegające na życiu gospodarczym, naukowym i artystycznym, — z hasłem kompromisu z zaborcami.

Oczywiście, mowa tu głównie o byłym zabójce rosyjskim, gdzie najwybitniej zarysowały się te

dwie drogi. Artykuł wstępny „Czasu” podkreśla, iż ruch konspiracyjny w Polsce rozwinął się, za przykładem falków ruchu w Rosji, że „pierwsi emigrarze są uczniami konspiracji rosyjskiej (Duski przybywa z Odessy, Rodziejewicz i Izbicki z Kijowa)”, że niektórzy mówili że po polsku... że skutkiem konspiracji dusza polska „barbarzyzowała się i orjentalizowała”. Po stronie zaś przeciwnej fundament (tworzyła para twórcza, a koronowała gmach „wierność narodu dla wiary katolickiej”).

Artykuł kończy się słowami:

„Te to czynniki walczyły dużo skutecznie dla przysięgi umożliwienia niepodległości polskiej, aniżeli bojowicze z rewolwerem. A ośrodek w szeregu bojowców było z pewnością wielu ludzi idealowych, ofiarnych swoim życiem i wolnością, godnych czci i przypomnienia — to jednak wydaje nam się rzeczą niesłychanie fałszywą, aby wmiąwać dziś w społeczeństwo że ci biedni, niewola zstrucl ludzie, wyłącznie i bez reszty reprezentowali w Polsce ówczesnej dążenie do niepodległości”.

„Czas” patrzy niemal na owych bojowców z takim politowaniem, jak Mickiewicz na „biednego Słowianina” znającego jedynie... heroizm niewoli. Czy to nie odwołanie prawdy? — Czy takiego ekscesu nie dopuszczali się raczej ci przedstawiciele umowy, którzy — jak owa karmazynowa szałcica kresowa — blił pokłon przed pomnikiem carycy Katarzyny!

Zapewne, że niernormalne warunki, panujące w dziedzinie politycznej, w zaborze, o którym tu mowa, mogły różnie na różnych oddziaływać ludzi. U tych, którzy na terror kardinali odpowiadał terorem zacięta się mogły — nawet na dalszą metę — pewne skrupuły, rozwijać się mogło upodobanie do gwałtownych rozstrzygnięć, gdy po przeciwnej stronie, w przeciwnym obrotzie ugodowym rozstrząsać się mogło chronicznie — korzenie się przed każdą siłą. Wśród tych zaś, których „Czas” sobie dość sofistycznie anektuje, wśród tej większości, która bezpośrednio nie angażowała się politycznie, lecz zdala sympatyzowała z tą czy inną stroną, lub tem czy innym wystąpieniem, wyrabiała się pewna bierność polityczna, psychologia widzów, którzy są zdolni jeno aplauz lub szemranie wyrażać.

Zapewne, że zła szkoła niewoli utrudnia politykę w państwo, które w jej pot się wybudują.

Ale przypomniałmy „Czasowi”, że on właśnie, — bezpośrednio po konflikcie, który wybuchł 31 października, rzucił się gwałtownie na marszałka Sejmu Daszyńskiego za to, że stał on (twardo na stanowisku, na jakiejmy sianą) przewodniczący każdej izby poselskiej na Zachodzie.

A stacyjczy tutejsi nie znajdują „usprawiedliwienia”, że zorientalizowała ich konspiracyjna walka z caratem. Ich „orientalność” z innego wypływała źródła.

Towarzysze! Pamiętajcie o funduszu prasowym!

Uгода w górnictwie na G. Śląsku

Katowice, 8 listopada (AW). Dziś odbyły się tu przy udziale okręgowego inspektora pracy inż. Gallota, układy między przedstawicielami pracodawców, oraz wszystkimi organizacjami zawodowymi górników, w sprawie nowej umowy ra-

mowej górników węglowych i kruszcowych na Śląsku. W wyniku obrad przedstawiciele uzgodnili wszystkie punkty i podpisałi ogólną umowę taryfową z ważnością od dnia 15 listopada rb. do 30 czerwca 1931 roku.

Nafta podróżowała

Syndykat przemysłowców naftowych za zgodą ministerstwa przemysłu i handlu podwyższył cenę nafty o półtora do 3 i pół procent. Komunikat podaje wyraźnie, że powodem tego podrożenia jest podwyższenie z dniem 1 października taryfy kolejowej od towarów.

Nie jest to ani pierwsza ani ostatnia podwyżka w związku z podróżem taryf. Już w ostatnich dniach września, zanim podwyżka taryf weszła w życie, pisaliśmy, że cały szereg artykułów w związku z tem podróżem. Nikt przecież nie przypuszczał, aby handel z własnej kieszeni zapłaciłowych 100 — w rzeczywistości daleko więcej — miljonów zł., o które taryfy zostały podwyższone. Zawsze tak było i będzie, że taki ciężar przetrząsa się na konsumentów z odpowiednim dodatkiem — wyrównawczym.

Nafta to artykuł używany przez robotników i chłopów. Te warstwy ludności, najliczniejsze w kraju, nie znają jeszcze dobrodziejstwa elektryki i świecą naftą. Szczególnie teraz w czasie długich wieczorów zimowych podróżem nafty da się odczuć tym sferom jako niespodziany przyrządek do połączonego z nią porą roku bezrobocia.

Węglarze, jak wiadomo, jeszcze uprzędzili nacierzy. Oni zadekretowali — za zgodą rządu — podwyżkę równocześnie z wstąpieniem w życie podwyżki taryf bez względu na to, że już przedtem ceny podwyższyli pod innym pozostem: oprocentowania kapitału włożonego w zapasy na ziem. Tak czy owak, konsumenci węgla zostali zaskoczeni podwójną podwyżką i znowu w oalkrytyczniej-

szym dla tego artykułu czasie.

U nas taryfy kolejowe jak i ceny towarów monopolowych są wyłączną domeną rządu. Rząd sam bez zgody Sejmu może za jednym zamachem nałożyć na ludność stumilionowy ciężar, podczas gdy każda najdrobniejsza zmiana w jakimś podatku bez zgody Sejmu nastąpić nie może. To też taryfy kolejowe, pocztowe, monopole — podobnie zresztą jak w innych krajach — służą jako rezerwar, z którego się czerpie, gdy podatki zawiodą. A tak u nas obecnie jest. Miesięczne zamknięcia rachunkowe wykazują tak drobne nadwyżki dochodów nad wydatkami, że może wkrótce przyjdzie zupełne ich zmniejszenie i. deficyt. Wobec tego, że rząd wojnie z Sejmem i innymi widoków na uzyskanie od niego nowych źródeł dochodów, a równocześnie występuje z przedłożeniem obniżenia podatku obrotowego o okrago 75 milionów — aktualnym staje się pytanie, czy na obecnej podwyżce taryf kolejowych się skończy, czy rząd nie zechce posłużyć się swem nieograniczonem w tej dziedzinie prawem dla uwolnienia się od przykrych dla miśi zwroćenia się do Sejmu o pomoc dla ratowania finansów państwowych.

W ostatnim rzędzie kosztła też wojny zaplaca konsumenci. Na węglu i naftie fala podwyżkowa nie skończy się; obejmie ona już stopniowo cały szereg artykułów z zagranicy sprowadzanych i niewiadomo, na czem to się skończy. Robienie drożyzny — to fakcie jeden ze sposobów „sanacji gospodarczej”.

